

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Dei adventus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

dentem irrepserat. Romani exciti impetum in dormientes faciunt, eosque cadunt, & clade scediffi-
 A ma fugant, potitq; victoriam, sacrum id instituire, ut ancilla matronis æquatæ Iunoni, quam à Ca-
 pitulo Caprotinam appellavere, sacrificarant. Ad hoc sacrum respexit Ovid, cum in arte dixit;
*Porrige, & ancilla qua pennis luce pependit,
 Lusa maritali Gallica veste manus.*

DE LOTO. CAP. XXXIV.

INter arborum significata nulli apud Ægyptios major honos habitus quam Loto mirificæ omni-
 no arbori, & quæ magnam cum cœlestibus consensum habeat, sitque veluti nostrarum rerum ad
 superos internumcia.

ORTUS SOLIS. CAP. XXXV.

ERAT vero Lotos apud Ægyptios Sacerdotes exorientis primum Solis imago quædam, ubi in-
 strictionem in ea residentem appoluisse: hinc utiq; vapores illos matutinos, qui à Sole moventur, *Hæc à Theo-
 phrasio lib. 10. de plantis.*
 significatum, exortum quippe, Lotos indicat: idque inde sumptum crediderint, quod ea ante Solis
 emerulum implicata folia habeat, quæ quidem ita sensim exsnuantur aperiunturq; , uti magis & ma-
 gis tollitur jubar Solis: maxime vero panduntur, ubi medium Deus iter emensus est. Eodem vero
 decedente, folia ipsa vicissim contrahuntur, complicariq; incipiunt, ac insinuari, veluti nulli patere
 velli ut quam numini quod venerantur, atq; ita quibus licet modis, eo abeunte sese intra clausura co-
 hibeant. Quod, ut Proclus ait, observatum à Magis, ut nulla prorsus contatione sacram eam esse A-
 pollini credentem, effecit.

VESTALIIUM INITIA. CAP. XXXVI.

ERAT & Romæ maxima in celebritate Lotos capillata, cui Vestalium virginum capilli cæsi defe-
 rebantur, veluti puberum adolescentium Apollini, vel Esculapio ejus filio. Græci vero flumini-
 bus patris casariam offerbant, illis eam dicebant, offerrebantq; , quod quandam omnino cum Lo-
 torationem alimonie præ se ferebat, perinde ac arbor ipsa felix cognominata, tum ea, quam superius
 attulimus ratione, quod Deo tam familiaris habeatur, ut sedes ejus statuatur, tum quod irriguo sem-
 per solo pullulet. Neq; me fugit quas arbores Verranius dixit felices, sed quæ ille scripsit, ad augu-
 ralem disciplinam retulit. Nobis hæc Ægyptiaca de ipsius naturæ vi satis fuerit desumpsisse.

DEI ADVENTUS. CAP. XXXVII.

UT vero ad Solis ortum revertamur, minime prætereunda est Memnonis statua sedens, nigro &
 lapide, quæ magna religionis celebritate in Æthiopia visebatur in quam ducem ipsum postea
 quam ab Achille confossus fuit, transmigratum fabulantur. Erat ei diei advenientis indicium, ut Au-
 rora filius maternum officium imitaretur. Eo autem artificio fabricata erat, ut Sol primo statim or-
 tu radios suos in os ejus ejacularetur, ac veluti plectrum aliquod ibi sonam excitaret, vocalique si-
 gnificatione jam adesse Deum annuntiaret.

MUNDI MOLES PLENA DEO. CAP. XXXVIII.

ALTI mundi molem ex ea specie, Deumq; in ejus medio compositum residentemque intelligere
 maluerunt. Interpretatur hoc Jamblichus ad Porphyrium scribens: commentumque hoc i deo
 ab Ægyptiis excogitatum ait, quod Lotos limosis præcipue locis fructificet, sitque in primis aquati-
 ca: quod veteres illi præcipuum generationis argumentum contendebant, qui Oceanum rerum pa-
 rentem omnium dicitarent. Observaverant autem in ea demum omnia orbis ulata & rotunda, quip-
 pe folia atq; poma, ex qua quidem effigie perfectissimaque forma mentis actionem perfectioni in-
 tentam ostendi profitebantur. Deum verò infantili ætate, utpote unicum atque perpetuum rerum
 omnium principium, nullo conficiendum senio, neq; ipsum ulli, ætatem variantiæ obnoxium, super
 actio-
 Divis.

O o o o